

„Danfæren“
NYHEDS- OG OPBYGGELSE-
BLAD FOR DET DANSKE
FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danfæren“ udkommer Onsdag i hver Uge
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adressforandring,
ete. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.

Allie Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Advertising rates made known upon
application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
hjælpe, bedes man henvende sig til
„Danfæren's“ Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk,
som averterer i Bladet, enten for at
købe hos dem eller for at faa Oplysning
om det averterede, bedes de altid om
tale, at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Foreningen af de tre nord-luther-
iske Samfund bemærket i Norge.
Efter Forslag fra Christiania
Præsteforening henstillede Kirke-
departementet til Sognepræsterne i
Norge at erindre Sammenlutning-
en af de tre nord-lutheriske Kir-
kesamfund i Amerika ved Prædi-
kation i Kirken den 10. Juni (sør-
„Reform“.

Det et Møde af New York &
New England Synoden (lutherisk)
formlig vedtoges en Resoluition,
som anbefaler, at Formændene for
de tre Synoder, der arbejder i
New York og New England, nd-
nævner Kommissioner til at udar-
bejde og fremlægge Planer til Fore-
ning af New York Ministerium,
New York Synoden og New York
& New England Synoden.

Tofte Lanter om Kirkens
Indledning af et Indlæg i Jesuit-
spørgsmaalet, skriver „Nicht u. Le-
ben“: „Lad sin Jesuitloven falde,
og lad blot Jesuiterne drive deres
kraftige og ødelæggende Skole-
og Stritvirkensind under Statens Be-
skatning. Men saa maa den
evangeliske Kirke frigø-
res fra Staten, for at den
kan komme til at udfolde sine Kræf-
ter. Eller skal vi moaſke vente, ind-
til Jesuiter og andre drager ind i
Deputeretkammeret og træffer Bestem-
melse om den evangeliske Kirkens
Sager?“

„Det er nu Tid, høj Tid, til at
træde i Strængen for den evangeli-
ske Kirkens Frihed og Værdighed.“

Med Hensyn til Den nord-luther-
iske Kirke i Am.s Forfatning skal
her meddeles efter „Luth.“: Svad
Befendelse angaar, indeholder Kon-
stitutionen de Klausuler, som fand-
tes i de gamle Samfundets Kon-
stitutioner. Med Hensyn til Kirke-
fæstelse overlades det til enhver Me-
ning at fatte Bestemmelse. Sam-
fundet, der er inddelt i 9 Di-
strikter med hver sin Formand og
Styrelse, har et Kirkeraad, bestaa-
ende af Samfundets Formand,
de 9 Distriktsformænd og en af
hvert Distrikt valgt Rægmænd, —
altjaa 10 Præster og 9 Rægmænd.
Samfundet holder Aaltesmøde hvert
3. Aar. — Ved Stiftelsen over-
gaves der Værdipapirer til det nye
Samfund, repræsenterende en Ejend-
domsværdi paa \$5,00,000.

Biskop Hend's Synsbekendelse.
„En skulde jo ikke bli fint; men
det er ikke altid saa godt at flare
sig heller. Ser om Dagen som der
en Mand op til mig, som sa, at
han hedde Levat som et Svin hele
sit Liv; men i Gaar var han bli
ombendt af Jæflesarmeen, og nu
var han hellig og ren. Da jeg saa
sa ham, at det gif ikke saa fort at
bli hellig og ren, kaldte han mig
en uandelig Præst og ja, at jeg
ikke forstod mig paa den Hellig-
aands Gerning. Nu er det jo sær-
geligt, naar en saadan dunet And-
unge kommer til en gammel Her-
rens Tjener og sier, at han ikke
fortaar sig paa den Helligaands
Gerning, og jeg blev fint. Men

det skulde jeg ikke bli. For en
skal ikke bli fint paa et nysjød
Barn. Og det var han jo.“
„Luth.“

Om Evangelisten Billy SUNDAYS
Afflutning af sin tre Maanedes
stampaagne i New York forleden har
flere Blade berettet. Mange mente
forud, at han vanskeligt vilde kun-
ne udrette noget videre i den store
Verdensstad, der regnes for at væ-
re en af de mest verdenslige Byer i
Laudet. Det har imidlertid vist sig,
at han ogsaa der fandt Dre for sin
Forkyndelse. 98,264 Mennesker
besvarede hans Opfordring til at
tage imod Jesus som deres Frel-
ser. Noorden det vil gaa med dis-
se efter Kampagnens Slutning, det
vil hero paa Byens Præster og
Menigheder. Af det store frivillige
Offer paa \$110,000, der til Slut-
ning blev optaget til Sundan, sken-
kede han, efter at hans Udgifter var
betalt, den ene Halvdel til Røde
Kors Foreningen og den anden Halv-
del til J. M. C. A. Arbejdet.

Kirke og Stat i Tyskland.
„Ghr. Welt“ skriver Prof. Dr. Ra-
de bl. a.: „Man kan sige om Kri-
gen, hvad man vil. Et maa man
lade den: den laver Historie! Ud-
viklinger, man har anset for umul-
ige, eller som i Færdstid funde træk-
kes ud i det uendelige, indbringes
med eet Slag eller i hørt Fald i
kort Tid. Først efter Krigen vil vi
jaa indt Dørblik over det.“

Den mest iøjensalende Begiven-
hed kan ingen overse: Omvæltningen
i det russiske Rige. Den har ogsaa
siraſs øvet sin Virkning hos os. El-
ler bedre sagt maaſke: sine Virk-
ninger. Et Ved i denne Stæde af
Virkinger er den Skændsgerning at
vi igen begynder at be-
skæftige os med Udfigten
til en Adskillelse af Kir-
ke og Stat under en mulig
Opfordring af det Stats-
væsen. Synes end Krigen først
at have ført os langt bort fra det-
te Væsen, har de kirkelige Organer
alligevel nu taget det op igen, især
da de saafaldte Sjereforst.
Vel, lad os jaa tage Forhandlin-
gen op igen.“

„Høllebladet“ af 11. ds. beret-
ter om Past. Jens A. Nygaard's
og Sultus Udvendelse fra New
York til Missionsmarken paa Ma-
dagaskar i Den nord-lutheriske Kir-
kes Tjeneste, kaldet af Kirkens
Karsmøde.

Jens A. Nygaard er ikke helt
ufendt for „Df.“s Læere. Det er
den samme Mand, som i Efter-
aaret 1913 kom til Amerika og
førte Optagelse ved Skolen her i
Blair, men som rejste til Des
Moines Skolen da han ikke vilde
gaa ind paa Betingelserne, der
stillede ham her. Siden rejste han
desfra til „Kirkens“ Skole i
Minneapolis.

Saa i Df. Nr. 7 i Hjør fore-
kom der en Opfordring til at støtte
Manden finantielt; og i næste Nr.
skrev Prof. Lang en Redegørelse
angaaende Anslagen, hvori han
ikke blev optaget ved vor Skole.
I Måj i Hjør udfæmmeredes han
fra Augsburg Seminar. Han blev
saa i Hjør Sommer kaldt til at
assistere Past. A. Rederfen i Chi-
cago, specielt med det Formaal at
rejse omkring og tale Missionens
Sag og udbrede Missionslittera-
tur. Efter at have arbejdet i den-
ne Gerning en Tid, tog han fat
paa Menighedsarbejde i Erie, Pa.,
dimitot i Forbindelse med „Kirkens“.
I Marts d. A. blev
han optaget til Miss Maria Han-
sen, som har været paa Missions-
marken i Syrien en Tid, og hun
var fra Oktober i Hjør i Den for-
dan. Kirkens Immigrant-Missions
Tjeneste i New York under Past.
Kildsig.

Den lutheriske Kirkens Loyalitet.

Sidste Uges Aviser indeholdt
flere Angreb paa den lutheriske Kirke
i Nebraska for Uloyalitet. Og der
blev ogsaa givet Svad paa Uloyal-
særlig af et Par lutheriske Præster
i Omaha.

Det var Nebraska State Coun-
cil of Defence, der fik Styld for
Angrebene, men man blev af Mø-
rernes Artikler om Sagen daarlig
Klog paa, hvad dette Council hav-
de sagt.

Saa fik Df.'s Red. sig tilkendt
et officielt Dokument fra samme
Council — sikkert det samme, som
Dagbladene skrev ud fra — med
Begyndelse om at meddele vore Læ-
sere det eller en Del af det, som
vi kunde. Denne Begyrding er det
jaa, vi her er i Færd med at efter-
komme.

Councilet begynder med at sige,
at Nebraska i det hele taget er
intemt patriotisk. Den har bidraget
rundeligt til Røde Kors Subskrip-
tioner, til Frihedslaanet, og man-
ge har medt sig frivillig til Mili-
tærtjeneste.

Men, fortsætter det jaa — der
kommer Redninger fra flere Egne
i Staten i Retning af amerikanske
Ord og Opførelse, varierende fra
Ytringer af forræderisk Karakter til
direkte ulovlige Handlinger og Ord
imod trofaste amerikanske Borgere.

Disse Rapporter vilde være utro-
lige, var der ikke for det Faktum,
at de er modtaget i jaa stort An-
tal og fra jaa mange diskrete og
ansvarlige Mænd.

Mange Rapporter fandtes dog
ved Undersøgelse at være over-
drevene. Councilet fatte sig jaa for
at ville antage, at mange af de
saafaldte forræderiske Ytringer skyld-
tes Tankefølelse, og de vilde under-
rette vedkommende bedre. Væner
sendtes til dem for at overbevise
dem om Uværdigheden af at jaa
forenede bag vor Regering i Kri-
gen, og det lykkedes i mange Til-
fælde.

Men utallige Klager vedblev at
indløbe til State Council. Bl. a.
siges, at medens der arbejdedes for
Salg af „Liberty Bonds“ rapporte-
rede et Antal Bankfører, at de var
bleven truet med, at dersom de
førte af disse, saa vilde deres Klun-
der drage deres deponerede Penge
ud af Banken.

Flere Hundrede saadanne Klager
modtoges, naaget Council havde
ladet fortælle, at sig Trusel nævnedes
sig Forræderi. Der gived jaa Ud-
drag af 2 af disse Rapporter, hvil-
ke kan tjene som Eksempler paa
75 andre.

Vi trænger ikke Truslerne, men
vilde ikke blive meget overraffet,
dersom det blev bekendt, at vi ha-
de lat Penge i Krigsobligationer,
for vilde mange „Deposits“ tilfæ-
lede blive draget ud.“ En anden:
„Vi er ikke blevet truet, men har
haft flere Hørespørgsler, hvori vi
vilde fatte Penge i Obligationer
eller ikke. Dette gør det meget svært
for os at avertere „Bonds“ ene i
Forbindelse med Banken. Vi skal
imidlertid gøre vor Del.“

I en Nebraska-By har en Ame-
ricaner af tysk Afstammning været
jaa agsagt i sin Understøttelse af
Regeringen, at han har tabt flere
Tusinde Dollars Indtækt, kontrole-
ret af Mand, der sympatiserer med
Førsterne.

Mange Tilfælde, indmeldte af
ansvarlige Forretningsmænd, pro-
fessionelle Mænd eller Farmer,
har vist, at Mænd af stor Indfly-
delse i Samfundet aadent har ud-
talt deres Sympati med Ameri-
kas Hæder og vedholdende mod-
arbejdet ethvert Forsøg paa at hjæl-
pe Amerika. En Mand, der er en-
gageret i Bankforretning, udtalte
offentlig, at hans Bank vilde in-
tet gøre for Salget af „Liberty
Bonds“ og tilføiede: „Jeg vilde
før
begaa Selvmord, end jeg vilde væ-
re Vaaben imod Tyskland.“

Det hidtil ansjete viser, hvad
State Council of Defence har haft
at kæmpe med. Men jaa langt er
der intet sagt om hærken den lu-
theriske Kirke eller noget andet Kir-
kesamfund. Men jaa hen imod Slut-
ningen skriver det:

„Maaſke adrig i Historien har
det været andet nødvendigt for en
offentlig Kommission ved Navn at
udpege en stor Kirkeorganisation og
appelle til dens Medlemmers
Patriotisme for at afværge og stand-
se mange af denne Organisations
fremragende Repræsenterants far-
lige Tendenser. Paa Grund af paa-
højstelige Rapporter, der kan siges at
komme fra enhver Egn i Nebraska
— og modtaget i Antal af Hund-
reder — er det nødvendigt, at
Councilet retter en saadan Appel
i Forhold til den Organisation, der
er kendt som den lutheriske Kirke.
De fremragende Repræsenteranter af
denne Kirke har meget almindelig,
og det kan siges næsten unversalt,
naaget at tage Del i nogen af de

forkjellige Vøstræbelser, som patri-
otiske Borgere har foretaget for at
støtte Regeringen. Modfat har de
meget almindelig offentlig og pri-
vat modvirket Amerikas Sag og
vigt paafaldende Partifidhed for A-
merikas Hæders Sag.“

Det staar ikke til os at afgøre,
hvoriudt det kan godtgøres, hvad
State Council her siger. Men der er
to Ting, vi anser det for saade
Ret og Vigt at paatalde.

Der er 12 af Statens fremragen-
de politiske Repræsenteranter, som
har underfret ved dette Dokument,
og de burde vide bedre end at
angribe en Kirkeafdeling uden at
vide Væfod om, hvad de gør.

Vi betvivler ikke Councils Mo-
tiver, eller gode Hensigt, men det
burde vide bedre end at angribe den
lutheriske Kirke i Nebraska under
et. Der er intet Samfund i Ne-
braska, kendt under Navnet „Den
lutheriske Kirke.“

Der er mange Antøeranter, men
den lutheriske Kirke har saade i den-
ne og i andre Stater til at begy-
nde med, jaa lange Modersmaalet
hovedsagelig er Kirkesproget, ordnet
sig efter Nationaliteter, jaa her er
danſke, svenske, tyske og amerikanske
lutheriske Samfund. Det burde
jaa fremragende Kommission vide
Væfod paa og ikke jamme om den
lutheriske Kirke under eet.

De andre lutheriske Samfund
faar tale hver for sig, og vi vil
høre for vort Samfund.

Om State Council har fundet
en eneste fremragende Repræsenterant
for Den forenede danſke Kirke; der
har vist sig upatriotisk eller ulov-
lig mod Regeringen, da vil den-
ne være jaa god at udpege vedkom-
mende.

Vi kan pege paa adskilligt i mod-
sat Retning. Nigtigst antager vi
ikke, at vore Præster bemter Præ-
dikation til derra at anbefale
Krigsobligationer, Deltagelse i
Røde Kors-Arbejde e. L. Men des-
uden kan de nok være lige lovale.

Da det blev erklæret, at der eks-
isterede Krigstilstand mellem Tysk-
land og U. S. A., meldte irafs
ikke jaa af de unge Mænd ved
Skolen her sig frivillig til Tjene-
ste.

Vort Karsmøde i Keenok, Wis.,
vedtog og sendte til Præsident Wil-
son en Resoluition, hvori udtaltes
vor Loyalitet som Samfund.

Og her i Byen har danſke Lu-
theranere bidraget ikke ubetydeligt
til Røde Kors Fondet.

Dette er alt sammen intet at ro-
se af, intet mere end vi skylder
vort Land, men det betyder jaa
meget, at vi har Ret til ikke at be-
skoldes for Alonalitet.

Det gif ig. nuem.

Jeg var ikke til Karsmøde. I de
nævrende høje Priser's Tid hold
der mere Mod til at bruge en \$0
Doll. til at rejse til Karsmøde is-
end jeg havde. (Jeg blev altjaa
ikke hjemme af Mangel paa Inter-
esse). Men jaa har jeg læst Re-
feratet i „Danfæren“ og hørt fra
Mødet per Rygte. Og jeg ser da
blandt andet, at et Forslag blev
vedtaget, at Præsterne betaler for
deres Blade. Jeg har ofte tantt
paa, at Præsterne kunde nok betale
for Lanterne, som jo stadig var
Underbalance. Det vilde dog hjæl-
pe noget. Det er altjaa foreslaat
og vedtaget paa Karsmødet. Men
Forslaget gaelder jaa vidt jeg kan
læse, de andre Blade med.

Den Udvæj synes jeg ikke ret om.
Svis det er Præsterne, der haabe
vedtaget det, jaa er jeg med af
mit hele Hjerte. Men er det over-
vejende Delegationerne, der bestemte
det, jaa gør det mig ondt. Jeg ved
jo ikke, om der ellers var andre
Forslag fremme desangaaende. Var
der Forslag oppe om at forhøje M-
bonnents-Prisen? Det var jo en
naturlig Udvæj og vilde sikkert
gaavne mere, om Prisen blev for-
højet med blot en halv Doll. Maa-
ſke man var bange for ved en sa-
dan Bedttagelse at miste en Del Hof-
dere. Eller var der andre Grunde?
Saa lægger man det over paa
Præsterne. De gør jo sikkert ikke
Brøvl, men tier stille og betaler.

Det tror jeg nu ogsaa, de gør. Men
kan Væfodet egentlig være helt
glad ved den Løsning? Kan det
helt undgaa at gøre et Staar om
end lille), hvor der mindt af alt
skulde være noget.

Det er dog væsentlig Præsterne,
der giver vore Blade deres Ind-
hold. Det fofter Arbejde, Papir
og Penge til Jrimærker. Dog, det
giver man gerne, om ens Ord paa
den Maade kan blive til Væfod-
nelse for en og anden. Det er me-
get mere værd end det; og man
forlanger ingen Løn for den Slags
Arbejde. Desuden ved jeg, at der
er Præster, som betaler for Blade
til andre. Det gør de saade for at
støtte Bladet og for at glade an-
dere.

Paa Den danſke Kirkens Karsmø-
de overtog Samfundet Præsterne
Pensionskassen. Som Medlemsbi-
drag havde Præsterne foreslaat 1/2
pro Cent af deres Indtægter. Men
Jerpaa blev der svaret fra Sam-
fundets Side: Det kan godt være,
at Præsterne vil give 1/2 pr. Cent,
men vi vil kun have 1/4 pr. Cent.

Paa Karsmødet i Garland var der
en Hensigt fremme om at fast-
sette et øft Minimum for Præster-
ens Løn. Men det blev ikke engang
behandlet end sige vedtaget. Hvor-
for ikke? Det har ofte været lagt
Menighederne paa Sinde at betale
Præstiens Hæfte til Karsmødet. Det
kan ikke fejle, at rette vedkommen-
de har læst det. Men det bliver
ikke vedtaget. Er det ikke lid af en
Uret, at Menighedens Deleget faar
Køffen betalt til sidste Cent, mens
Menighedens Præst ikke faar en
Cent til sin? I mange Tilfælde har
Delegationerne bedre Raad end Præ-
sten.

Man maa vel gaa ud fra, at
Præsten faar en saadan Løn, at
han kan klare sine Erter jelo (el-
ler ogsaa at han ingen behøver).
Det er dyrere for Præsten, hvad
han skal lode faavel som for enhver
anden. Og det burde være indlygen-
de, at ingen kan klare sig med
samme Indtægter nu, som han kunde
for en Del Aar siden. Arbejdere i
Laudet har faaet deres Løn meget
forhøjet de sidste Aar paa Grund
af de høje Priser paa alting; og
næsten alle Produkter er steget
til mere end det dobbelte i Værdi.
En „School-teacher“ faar næsten
det dobbelte af, hvad hun fik for
jaa Aar siden, og en Tjenestefarl
faar 15—20 Doll. mere om Ma-
ned. Saa er vel ogsaa Præsternes
Løn steget i samme Forhold?

Men jaa leder jo da! Ja, men
ligesom Farmeren eller Forretnings-
manden behøver lid mere end at
kunne leve for at fylde sin Plads
tilfredsstillende, jaa gør Præsten.
Han skal isje med Tiden; han
skal prædike flere Gange i Ugen,
men maa ikke blive tør. Det er nok
det gamle Evangelium, han altid
skal forkynde, men det maa dog
ikke være den samme Prædiken, han
holder Søndag efter Søndag. Der-
for maa Præsten studere sin Bibel,
bede meget, stadig gaa i Helligaa-
dens Skole. Men han behøver og-
jaa en stadig Tilførelse til sit Vi-
bladet, ligesom Farmeren ikke be-
standig kan nøjes med de Maskiner,
han førte en Gang for 25 Aar si-
den. Han behøver at læse Bøger,
Blade og Tidsskrifter for at kunne
byde sin Menighed, Vorn, unge og
gamle, det bedste mulige. Men sa-
de Bøger og Blade fofter Penge.
Men Høde og Klader til sig og
sin Familie maa han først have.
Saa maa det gaa ud over det an-
det, naar der ikke er mere i Kas-
sen.

Disse Lanter har jeg ikke kun-
net frigøre mig for, siden jeg læste
om ovennævnte Bedttagelse paa
Karsmødet. De er ikke fremfat her
af Bitterhed mod nogen; lad det
nu blive læst til veldilig Over-
vejelse.

En god Ven af Væfodet.

Man m.: Om vi ikke er helt fej-
underrettet, jaa kom Lanter og
Forslaget om, at Præsterne skal be-
tale for Blade fra en Præst og
ikke fra Væfodet. Men — skal der
være Væfodet i Udgifter, jaa er
det jo kun rimeligt, at der ogsaa
bør være det med Hensyn til Ind-
tægter. Det er slet ikke rart for en
Præst at skulle være faaledes stil-
let, at han skal være nødt til at
frømpe sig ved at bære Vordet
lige med Medlemmerne i hans Me-
ning.

Pensionsspørgsmaalet kommer vi
maaſke til at udtale os om en Gang
siden.

Udbandringen i 1916.

Kun halvt jaa fort som normalt.
Medens der i 1913 — Aaret før
Krigen — emigrerede over 8,800
fra Danmark, var dette Tal i 1916
gaaet ned til under Halvdelen, nem-
lig 4,265; og dog var dette 1000
flere end i 1915.

De maadlige Udbandriere var som
fødvandig i Overalt — 2311 mod
1954 Kvinder; men disse sidste
Antal vokser dog stadig med Mare-
ne, i 1916 var der altjaa ca. 46
pr Cent mod ca. 36 pr. Cent i 1913.

Over 4,000 af disse 4,265 Ud-
vandriere gif til U. S. A., derefter
kommer Canada med 152, Mellem-
— og Sydamerika med 66, Austra-
lien 9, Afrika 4 og Asien 3. Me-
dens Canada i 1913 slugte 1000
danſke Udbandriere, er Tallet alt-
jaa nu gaaet ned til det bare ingent-
ing. Det samme gaelder for øv-
rigt Sydamerika.

Udbandriere var godt 2000
voksne Mænd; af disse var ca. 700
fra København, 475 fra Provinfen
og 856 fra Laudet. 226 var Land-
brugere, 700 Arbejds- og Tjeneste-
farle, 468 Haandværkere, 333
Sandstene og 59 Søfarende.

Det er et usædvanligt stort An-
tal Hovedstadsbeboere, der i 1916
har forladt Laudet, næsten dobbelt
jaa mange som i Gennemsnittet af
Treaaret 1911—13; tidligere var
Landboerne de fleste. Sjaaa Udban-
drirenes Høvedstid viser en Forskjod-
ning fra Land til By, idet Procent-
en i 1916 var 15,6 mod 10 i Tre-
aaret 1911—13 og Landboernes
Antal er i samme Tid gaaet ned
fra 59 til 48 pr Cent.

Om dette Faktum er til Gavn
for Danſke i Ulandet turde vel
være et Spørgsmaal. For Danmark
selv kan det kun være heldigt.

E. D. Sv.

Tenkning af neutrals Ekte.

En tysk Professors Udtalelse.

Der er under Krigen adskillige
Gange i de frigsjorende Lande frem-
kommet Udtalelser, som neutralsBor-
gere vanskeligt kan fortælle, og som
nummer en saadan Hensynssødhed
og Barbari, at man skulde tro,
man var henfat i middeldørlige
Tilstande, skriver „Nationaltidende“.

Den direkte Anledning til oven-
nævnte Udtalelser er en Artikel i
det kendte tyske Ugeskrift „Die Woche“
af G. H. i mere ergering's Raad
Professor Hamm i Char-
lottenburg. Under en Omtale af
Skibbygningen i Tyskland som
Grundlag for Landets Verdensstil-
ling fremhæver Professoren, at den
uindfrankende Underaandsfrig toin-
gere Englænderne til at risikere
deres egne Skibe, da den neutrals
Skibsfart mere og mere holder sig
borte fra det spærrede Omraade.
Men derefter skriver Professoren
følgende:

„Og Denne Tilbagevirken paa den
engelske Tølsomme vil gøre sig mere
og mere gaaende, jo færre der
reddes af Mandskabets paa
de sankede neutrals Skibe.
Bedst var det om de øde-
lagte Skibe forsvandt
sporløst med alt levende
om Bord, fordi Paniken i saa
Fald meget hurtigt vilde medvirke
til at holde Søfolkene og de rei-
fende borte fra Spærreomraadet,
og isje til at faane Menne-
skeliv.“

— En saadan Opfattelse af neu-
trals Søfolk, som staar fuldstændig
udenfor Kampen, og som bringer
de nødvendige Forsyninger hjem
til Moderlandet, er ganske ufors-
taelig. Og det, at en dannt
Mand ikke blot tænker paa denne
Maade, men ogsaa offentlig frem-
fatter saadanne Lanter i et Blad,
der har en ret stor Udbredelse i
Skandinabien, viser, hvorledes at
Krigsforberet kan gøre Folk fuld-
stændig blinde. Naar en saadan
Opfordring kan sendes ud til Of-
fentligheden, forbauses man ikke
mere oer, at de tyske Underaands-
baade for Tiden kaanelløst foder
paa de neutrals Besætninger un-
der deres Forsøg paa hurtigt mul-
ligt at indflybe i Hærstjerne.

Mon den tyske Befolkning ikke
skulde kunne fatte sig ind i, hvil-
ken Sum af undertrykt
Maseri der bliver til-
bage skrlig hos de Familier,
som paa en saa opværende Maade
mister deres Slægtninge?